

STAR WARS®

14

EPISODUL I AVENTURI

CURSA SPRE LIBERTATE

A. L. SINGER

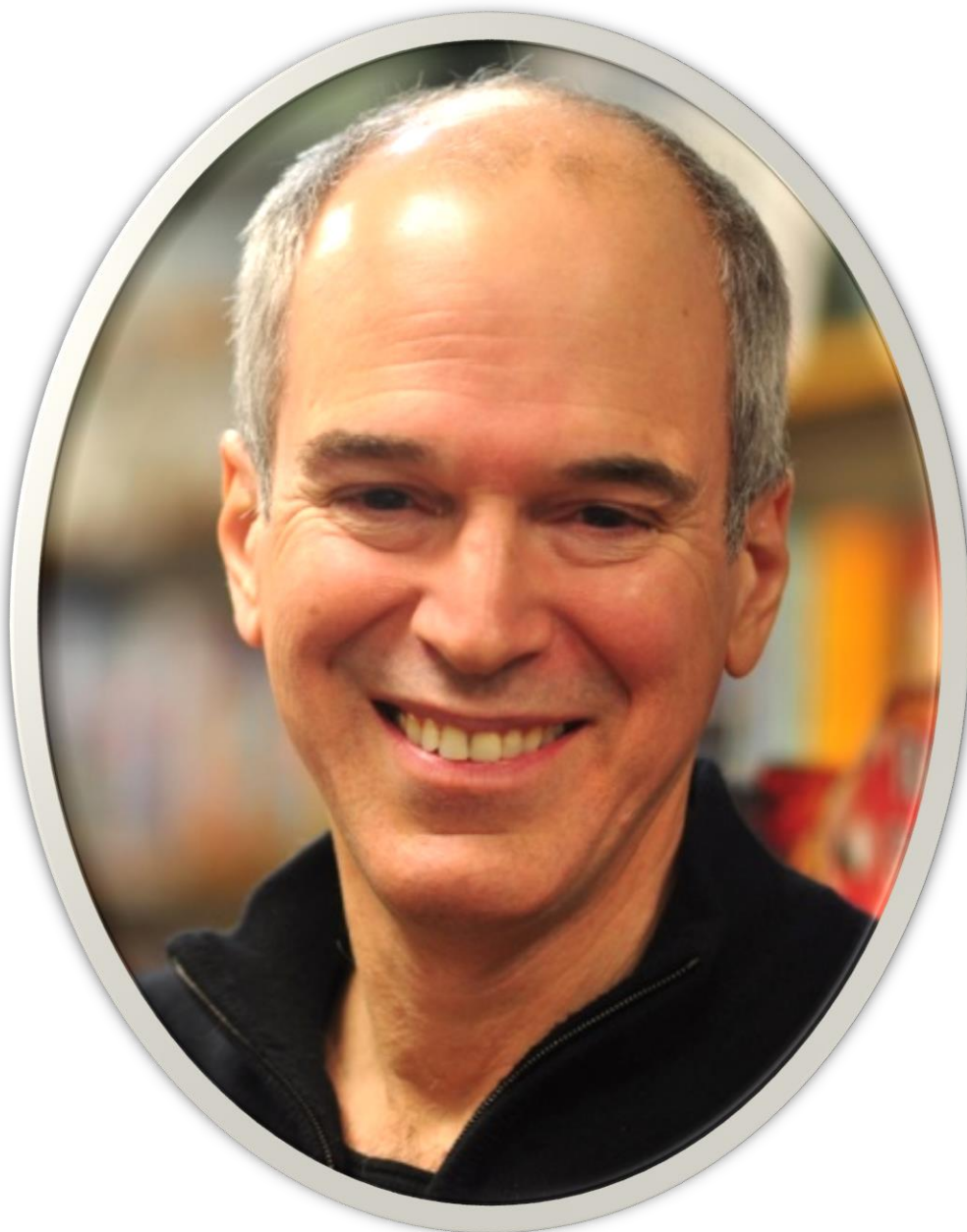
A.L. SINGER

STAR WARS

CURSA SPRE LIBERTATE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

A.L. Sinnger
Podrace to Freedom
2000

A.L. Singer

A. L. Singer a fost autorul cărților 13-15 din seria *Episode I Adventures*. Singer este un pseudonim al scriitorului Peter Lerangis. „A. L. Singer” este o anagramă a numelui „Lerangis”.

Peter Lerangis s-a născut în Brooklyn, New York în august 1955. A scris o mulțime de serii de cărți celebre, cum ar fi *Watchers*, *Antartica* și *Spy X*. S-a concentrat mai ales pe scrierea de romane pentru copii și adolescenți, cum ar fi *Oasele zâmbetului*. De asemenea, a publicat împreună cu alți autori seria numită *Cele 39 de indicii*, care a format un serial bestseller al New York Times.

Mai târziu a publicat *The Sword Thief*, care a devenit cea de-a cincea carte bestseller pentru Amazon în anul 2009. Lerangis este, de asemenea, recunoscut pentru seria sa *The Seven Wonders* din New York Times. A câștigat premiul Schneider în 2013 pentru romanul său *Cineva, te rog, spune-mi cine sunt*.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Era o piesă mică. O placă vocoder. Pătată, dar nu ruginită. Îngropată sub o grămadă de piese metalice sfărâmate. Anakin Skywalker o ridică la lumina celor doi sori puternici ai lui Tatooine. Placa vocoder s-ar fi potrivit perfect pentru C-3PO. Droidul era aproape terminat în interior – din piesele găsite în târgurile Jawa, la fel ca asta. Acum, Anakin mai avea nevoie doar de înveliș. Piesele alea erau mai greu de găsit. Placa vocoder era un început bun. O aruncă dezinvolt în cărucior.

Un comerciant Jawa, adult, dar nu mai înalt decât Anakin, se uită fix la băiat prin ochii săi luminescenți, pe sub gluga întunecată. Deși erau nativi ai planetei deșertice, Jawa nu rămâneau niciodată în același loc prea mult timp. Vindeau fier vechi și alte resturi pentru a trăi. Clienții lor erau exilații, negustorii de resturi de piese, coloniștii și pirații spațiali care trăiau în avanposturi precum Mos Espa. Pe Tatooine, singurele creaturi aflate mai jos decât Jawa în ierarhia socială, erau sclavii.

Anakin era sclav. Îi aparținea lui Watto, negustorul de resturi. Cumpărarea de piese pentru Watto avea avantajele sale. Anakin putea strecura întotdeauna câteva piese suplimentare pentru el însuși. Curând, când C-3PO va fi terminat, mama lui Anakin va fi singura sclavă de pe Tatooine care să aibă propriul ei droid de protocol.

Și va avea nevoie de el. Pentru că, într-o zi, curând, ea și Anakin vor pleca pe alte planete, unde se vorbeau diferite limbi și existau obiceiuri diferite.

Nu înțelegea de ce știa asta. Era doar un sentiment.

— Cât costă? întrebă el.

Jawa examinează căruciorul și vorbește într-o limbă scârțâită: 1500 wupiupi.

— Ce? Prea mult! spuse Anakin.

Watto îi dăduse doar 1000 de wupiupi. Lucrurile din coșul său valorau mult mai puțin de atât. Unul dintre Jawa ridică nasul metalic din căruț, îl ținu deoparte și răspunse: 1000 wupiupi.

Escrocii. Știau cât de mult își dorea piesa aceea.

Anakin renunță la întreg coșul și se întoarse să plece. Nu dorea să joace acel joc, chiar dacă asta însemna întoarcerea cu mâinile goale și primirea unei pedeapse de la Watto.

Unul dintre Jawa alergă după el, ciripind: 1250.

Anakin se întoarse.

Dacă oferta mea este corectă, gândi el, așa ar trebui să fie și a lor.

Nu trebuie să spună niciun cuvânt. Jawa încremeni o clipă, apoi cedă.

O mie, ciripi el.

O mie, adăugă ceilalți.

Capitolul 2

— Hi chuba da na goo?¹ mormăi vocea lui Watto din interiorul magazinului.

— Am nevoie de piese pentru un Nubian 327 de tip J, răspunse o voce profundă.

— Peedunkel!²

Anakin lăsă peria. Containerul nu era încă terminat, dar când Watto striga, răspundeai imediat. Chiar dacă nu se obosea niciodată să-și amintească numele tău. Chiar dacă urai să fii numit peedunkel – care suna ca o insultă în Huttă. Nu conta, alergai imediat. Watto îi aruncă o privire urâtă lui Anakin când intră. Capul negustorului era împovărat de un nas gargantuesc care părea să-i strângă restul feței într-un rictus permanent. Plutind deasupra tejghelei pe aripile lui din piele, Watto arăta ca cineva pe care ai fi preferat să-l lovești decât să faci afaceri cu el.

Intraseră clienți noi. Fermieri, după aspect – un bărbat în vârstă și o tânără, poate fiica lui. Fata purta îmbrăcăminte aspră, dar părea să fie cu adevărat din Nucleul Galactic, cu pielea netedă și privire inteligentă. Cu ei era un droid de reparații și un amfibian care examina piesele de prin tot magazinul.

— Coona tee-tocky malia? mârâi Watto, trăgându-și mâna înapoi. De ce a durat atâta?

Anakin se feri.

— Mel tassa cho-passa... Curățam containerele...

— Chut-chut! Ganda doe wallya. Eu dwana no batal³.

Watto începu să plutească spre curtea de resturi.

— Deci. Vino-n curtea din spate. Acolo găsești tot ce-ți trebuie.

Când fermierul îl urmă, trecu pe lângă amfibian, care se juca cu un manometru gravitron stricat. Fermierul luă manometrul din mâna amfibianului.

— Nu atinge nimic, porunci sever bărbatul, apoi trecu prin ușa din spate.

Amfibianul scoase o limbă cât brațul lui Anakin, apoi se strecură mai departe.

Atenția lui Anakin se întoarse spre fată. În general nu era interesat de fete – și aceasta chiar era mare, aproape adult. Totuși, nu semăna cu nimeni altcineva pe care-l mai văzuse vreodată. Era ceva în felul ei de a fi...

— Ești un înger? întrebă el.

Fata îl privi nedumerită.

— Poftim?

— Un înger. Am auzit piloții de curse lungi vorbind despre ei. Îngerii trăiesc, mi se pare, pe sateliții lui Iego. Sunt ființele cele mai frumoase din Univers.

— N-am auzit niciodată de... îngeri.

— Sunt sigur că ești un înger. Poate că nu știi încă.

Fata râse.

— Ești un băiețel ciudat. Cum de știi atât de multe?

— Îi ascult pe toți negustorii și piloții care vin aici, spuse Anakin cu o ridicare din umeri. Și eu sunt pilot, să știi, și-ntr-o zi voi zbura departe de locul ăsta.

— Ești pilot?

— De când mă știi.

Anakin își dădu seama că era cu adevărat impresionată. Cei mari erau întotdeauna impresionați.

¹ Ce vreți?

² Băiete.

³ Nu contează! Supraveghează prăvălia. Trebuie să vând ceva!

— Ești demult aici? întrebă ea.

— De când eram mititel... de la trei ani, cred. Eu și mama am fost vânduți Huttei Gardulla, care ne-a pierdut la un pariu de curse, în favoarea lui Watto. Cred că Watto este un stăpân mult mai bun.

— Ești sclav?

Lui Anakin nu-i plăcea să fie numit sclav.

— Sunt o persoană, spuse el. Numele meu este Anakin.

— Iartă-mă. Cred că n-am înțeles toate lucrurile. Este o planetă necunoscută pentru mine.

— Și tu ești o fată necunoscută pentru mine.

Trosc! Anakin se răsuci. Unul dintre droizii lui Watto fusese decompimat. Când porni prin magazin, amfibianul deșirat îl urmări plin de jenă.

— Ce ai făcut? strigă fata.

— Apasă-l pe nas! strigă Anakin.

Aruncându-și brațul cauciucat, amfibianul îl lovi pe micul droid pe nas. Cu un șuierat și un clănțănit, droidul se îndoi în sine și se așează discret pe podea. Anakin și fata izbucniră în râs. Creatura ciudată, botoasă, se întoarse timid într-o parte, ca un copil care fusese prins furând.

Vocea gravă a lui Watto se auzi din curte:

— ...un generator T-14 de hiperpropulsie! Sunt singurul de aici care are unul... Anakin se bucură.

— Eu am fost cel care l-a găsit. Avem orice aici. Eu am strâns cea mai mare parte a colecției lui Watto.

— Ar trebui să fie recunoscător că te are aici, remarcă fata.

— N-aș fi rezistat mult dacă nu aș fi fost atât de priceput la repararea lucrurilor, spuse Anakin mândru.

CRRRRRASHHHH! O grămadă de piese căzură de pe un raft. Chipul vinovat al amfibianului apăru dintre resturile de pe podea. Anakin își dădu seama că ființa aceea era o problemă.

— Ce crezi că faci, de-ți tot fluturi mâna aia? Te-oi credea vreun Jedi cumva? tună Watto de afară. Ha! Eu sunt Toydarian! Șmecheriile minții nu țin la mine, numai banii! N-ai bani, n-ai piese, nu facem niciun târg!

Anakin ignoră zgomotul și continuă să vorbească cu fata.

— Îmi fac propriul meu droid...

Brusc, fermierul intră în prăvălie, cu droidul R2 imediat în spatele lui.

— Plecăm.

Când se strecurară pe ușa din față, amfibianul se repezi după ei.

Fata îi zâmbi lui Anakin și se ridică să plece.

— Mă bucur că te-am cunoscut...

— Anakin. Anakin Skywalker.

— Padme, răspunse fata. Padme Naberrie.

Anakin simți un nod ciudat în piept când fata dădu să iasă. Nici măcar nu începuse să o cunoască.

— Mă bucur că te-am cunoscut și eu, spuse el.

Watto reveni din curtea cu resturi.

— Ootmians! Tinka me chasa hopoe ma booty na nolia!⁴

— La lova num botaffa⁵, răspunse Anakin.

— Fweepa niaga, mormăi Watto. Tolpa da bunky dunko.⁶

— Uraaa!

Anakin făcu repede ceea ce i se spusese să facă și apoi plecă imediat.

⁴ Străini! Cred că dacă trăim atât de departe de Nucleu, nu știm nimic!

⁵ Mie mi s-au părut drăguți.

⁶ Curăță rafturile. Pe urmă poți să pleci acasă.

Pe când își croia drum pe străzile nisipoase, suflate de vânt, din Mos Espa, strigătul brusc al unui vânzător îl făcu să se oprească. Dincolo de piața aglomerată, amfibianul stângaci din magazin stătea înghețat în fața unei tarabe, prins că fura mâncarea – limba lungă, asemănătoare unei frânghii, se lipise de un gorg⁷ proaspăt ucis care nu se desprindea de pe raftul unde atârna.

— Hei, te costă șapte wupiupi!

Bam!

Amfibianul sări înapoi. Gorgul zbură, rupându-se de firul care îl lega. Ricoșă de-a lungul pieței, într-o cafeneaua în aer liber și plonjă într-o farfurie cu supă, stropind totul în jur. Anakin se înfioră când văzu cui îi aparținea farfuria – lui Sebulba.

Sebulba era rău. El domina cursele de atașe de pe Inelul Exterior și dușmanii săi aveau un mod ciudat de a se prăbuși, ori de câte ori se apropiau prea mult. Un Dug care arăta și mirosea ca o piele uscată se aplecă deasupra carcasei, iar vocea lui Sebulba răsună ca o sticlă care răzuia metalul.

— CHUBA! strigă Dugul, cu privirea ucigătoare.

— Cine – eusa? spuse ciudatul extraterestru, făcându-se mic.

Prea târziu. Sebulba sări peste masă și îl apucă de gât.

⁷ Gorg – cunoscut și sub numele de chuba – specie de amfibieni care erau mâncați de vii de către Hutti.

Capitolul 3

— Ni chuba na? E al tău?

În timp ce Sebulba ridica gorgul, lumea se adună să-l privească pe amfibianul cu pielea ca de cauciuc, care, pentru prima dată de când îl cunoscuse Anakin, rămăsese fără cuvinte. Cu o mișcare a brațelor, Sebulba lovi creatura nefericită. Aceasta căzu la pământ într-un nor de praf. Mulțimea din piață țipă și aclamă, pariind pe Sebulba. Dar Anakin știa secretul lui Sebulba. Cu cât arătai mai puțină frică, cu atât se retrăgea mai repede. Extraterestrul se ridică în picioare, tremurând.

— De ce mereu eusa? gemu el.

— Pentru că ți-e frică, răspunse Anakin. Merse direct la Sebulba și îl privi în ochi. Chess ko, Sebulba. Coo wolpa tooney rana.⁸

Sebulba râse.

— Tooney rana nu pratta dunko, shag?⁹

— Oh da Hutt. Cha porko ootman geesa. Me teesa rodde co pana pee choppa chawa.¹⁰

— Neek me chawa, wermo, mo killee ma kloun-kee! Una notu wo shag, me wompity du pompom¹¹, râse Sebulba în timp ce se îndepărta.

— Eh, chee bana do mullee ra¹², mormăi Anakin în spatele lui Sebulba.

Când se întoarse, îi văzu pe prietenii extraterestrului – Padme, fermierul și unitatea R2 – croindu-și drum prin mulțime.

— Salut! strigă el. Prietenul vostru era să fie bătut măr. S-a luat la harță cu un dug. Un dug foarte periculos, numit Sebulba.

— Eusa nusa pot ssufăr lupta, spuse amfibianul. Ultimul lucru vrut de eusa.

Fermierul se uită sever la el.

— Oricum, băiatul te-a salvat de o chelfăneală. Ai tu înclinația asta, să cauți mereu bucluc. Mulțumesc, tinere prieten.

Era un om care vorbea puțin, puternic și poruncitor. Un *mulțumesc* de la el chiar însemna ceva. Anakin se alătură micului grup în timp ce ieșeau din piață.

— Eusa nusa făcut nimic! murmură amfibianul, îmbufnându-se vinovat.

În timp ce mergeau pe stradă, Anakin văzu o prietenă – pe Jira, bătrâna vânzătoare de fructe. Spre deosebire de mulți dintre ceilalți vânzători, anii ei de sărăcie și munca grea nu o făcuseră amară. Avea întotdeauna un zâmbet amabil pentru Anakin.

— Cum te simți azi, Jira? întrebă el.

— Căldura nu mi-a făcut niciodată bine, Annie, spuse bătrâna cu o ridicare amabil din umeri.

— Știi ceva? Am găsit climatizorul pe care-l căutam. E cam stricat, dar am să-l repar cât de curând, îți promit. O să-ți fie de folos.

Jira zâmbi.

— Ești un băiat cumsecade, Annie.

— Astăzi voi lua patru palii. Anakin aruncă o privire spre Padme. Sunt sigur că o să-ți placă.

⁸ Ai grijă, Sebulba. E un tip cu multe relații.

⁹ Relații? Ce vrei să spui, sclavule?

¹⁰ Cum ar fi Huttii. Țăsta este un străin important. N-aș vrea să te văd bucățele înainte să te-nving în următoarea cursă.

¹¹ La următoarea cursă, s-a sfârșit cu tine, băiete. Dacă n-ai fi sclav, te-aș face praf chiar acum!

¹² Da, ar fi jale dacă ar trebui să plătești pentru mine.

Băgând mâna în buzunar, Anakin scoase trei wupiupi. Întinse unul dintre fructe fermierului. În deschizătura mantiei sale, apăru la vedere o sabie de lumină strălucitoare, dar dispăru din nou când omul acceptă fructul.

Anakin se albi. Știu brusc de ce bărbatul părea atât de diferit, atât de puternic.

Nu era fermier. Fermierii nu purtau astfel de dispozitive.

Doar un anumit tip de persoane le purtau.

Dar acest tip de persoane nu venise niciodată pe Tatooine.

Capitolul 4

La periferia pieței, Anakin putu vedea vântul înăbușitor ridicând norii de nisip peste deșert. În spatele lui, o copertină pocni puternic în timp ce negustorii încercau să închidă rapid magazinul.

— Aveți adăpost? îi întrebă Anakin pe străini.

— Ne ducem la nava noastră, răspunse fermierul.

— E departe?

— La marginea orașului.

— N-o s-ajungeți la timp. Furtunile de nisip sunt foarte periculoase. Veniți cu mine... repede!

Anakin îi conduse afară din piață. Și-au croit drumul prin cartierul aglomerat al sclavilor, spre casa lui. Era mică, dar avea suficient loc pentru ca străinii să aștepte confortabil să treacă furtuna.

— Mamă! strigă Anakin. Am venit!

Amfibianul privi aprobator în jur.

— Este plăcut!

Mama lui Anakin, Shmi Skywalker, veni din camera ei. Purta o tunică cenușie cu croială aspră și își păstra părul într-un stil simplu, tras în spate, tipic unui sclav din Mos Espa. Pentru Anakin, era cea mai frumoasă femeie din lume.

— Vai de mine! exclamă ea, privind fix grupul ciudat. Annie, ce-i asta?

— Aceștia sunt prietenii mei, mamă. Ea este Padme Naberrie, iar aceștia sunt... Hopa, cred că nu prea vă știu numele.

— Numele meu este Qui-Gon Jinn, spuse bărbatul, făcând apoi un semn către amfibian. Și acesta este Jar Jar Binks.

Micul droid emise un bip.

— Și droidul nostru, R2-D2, spuse Padme.

— Și eu construiesc un droid, izbucni Anakin. Vrei să-l vezi?

— Anakin! spuse mama lui cu grijă. De ce i-ai adus aici?

— Afară-i furtună de nisip, mamă, explică Anakin. Ascultă!

În liniștea din cameră, răsună urletul furtunii care se apropia.

— Fiul dumitale a avut amabilitatea să ne ofere adăpost, spuse Qui-Gon. Ne-am întâlnit la prăvălia unde lucrează.

Anakin luă mâna lui Padme.

— Haide. Hai să-ți arăt droidul!

Se repezi în camera lui, trăgând-o pe Padme după el.

Pe un banc de lucru de lângă perete se afla C-3PO, mândria și bucuria lui Anakin – un droid standard de protocol. Noi fiind, droizii erau incredibil de scumpi. Dar dacă știai unde să cauți, puteai să-ți construiești gratis propriul tău droid.

— Nu-i grozav? întrebă Anakin. Încă nu l-am terminat, dar va fi gata în curând.

— Este minunat! exclamă Padme.

— Chiar îți place? E un droid de protocol... ca s-o ajute pe mama. Uite!

Anakin apăsă comutatorul de activare al droidului. Cu un bip și un zbârnâit, și clipind cu singurul său *ochi* fotoreceptor funcțional, droidul se ridică în șezut. Celălalt ochi încă se afla pe masa de lucru. Anakin îl scoase dintre celelalte resturi și îl conectă în soclul de montare de pe fața lui C-3PO.

— Bună ziua! îi întâmpină droidul, cu o voce blândă și cultivată. Sunt C-3PO, destinat relațiilor între oameni și cyborgi. Cu ce vă pot fi de folos?

— Este perfect, spuse Padme admirativ.

— Când se va termina furtuna, o să-ți arăt vehiculul meu de curse, izbucni Anakin din nou. Watto nu știe nimic. Este un secret.

Zâmbetul lui Padme era sincer, admirativ, inteligent – nicidecum genul de zâmbet pentru un copil mic și inteligent, cum Anakin era atât de obișnuit să vadă. Dar înainte să poată continua, R2-D2 începu să fluiera și să bipăie la droidul de protocol.

— Scuză-mă, spuse C-3PO, cum adică, sunt gol?

Bipăiturile și fluierăturile lui R2-D2 deveniră mai animate. C-3PO încremeni.

— Mi se văd piesele? Vai de mine!

Atât Padme, cât și Anakin se duseră în camera principală pentru a evita să râdă în hohote în fața lui C-3PO și să-l supere și mai mult pe droid.

Râsul lui Anakin se opri când auzi țipătul violent al vântului de afară – și când îl văzu pe Qui-Gon într-un colț. Fermierul vorbea în șoaptă într-un comunicator. Dar un fragment din conversația lui ajunse la urechile lui Anakin.

— Ce se întâmplă dacă mesajul este adevărat și oamenii mor?

Capitolul 5

SSSSSSLLLEEEEOOOOOPPP!

Sunetul cu care Jar Jar sorbea supa semăna cu al unei instalații sanitare. Mama lui Anakin tresări, dar continuă să mănânce. Ceilalți se uitară la el. Jar Jar se lăsă pe spate. Anakin abia observă. Minte lui zăbovea asupra altor lucruri.

Oamenii mureau. Ce însemna asta? Care oameni? De ce era îngrijorat despre chestii de genul asta?

Acum, în timp ce luau cina, în sunetul furios al vânturilor, Qui-Gon întreba despre viața sclavilor din Mos Espa.

— ...toți sclavii au un transmițător implantat în corp, explică Shmi.

Anakin interveni în conversație.

— Am început să construiesc un scanner ca să-l găsesc pe al meu, dar încă n-am reușit.

Shmi oftă.

— La orice încercare de evadare...

— ...te aruncă în aer, adăugă Anakin. Bum!

Jar Jar icni.

— Ce nepoliticos!

— Nu pot să cred că sclavia mai este îngăduită în galaxie, spuse Padme nedumerită. Legile Republicii împotriva sclavagismului...

— Republica nu există aici, spuse Shmi. Trebuie să supraviețuim pe cont propriu.

Anakin ura conversațiile de genul acesta. Vizitatori, în special cei din Nucleul, nu înțelegeau niciodată cum stăteau treburile pe Tatooine. Dar el nu avea nevoie de simpatia și privirile miloase ale nimănui. *Sclav* nu era cuvântul care îl definea. Iar Tatooine nu era locul unde viața lui avea să înceapă și să sfârșească.

Era timpul să schimbe conversația.

— Ai văzut vreodată curse de atașe? o întreabă pe Padme.

Ea clătină din cap că nu.

SSSSSSllleeeooooorrrppp! Limba lui Jar Jar țâșni ca un bici, apucând mâncarea de pe cealaltă parte a mesei. Qui-Gon îl privi. Shmi încercă să-și rețină consternarea.

— Genul acesta de curse există și pe Malastare, spuse Qui-Gon. Sunt foarte rapide și foarte periculoase.

Anakin se îndreptă mândru.

— Sunt singurul om care o poate face.

Mama lui îl privi tăioasă.

— Ce-i, mamă? răspunse el. Nu mă laud, este adevărat! Watto zice că n-a mai auzit de altă ființă umană care să concureze.

Qui-Gon păru derutat.

— Ca să pilotezi în cursele de atașe, trebuie să ai reflexe de Jedi.

Exact. Anakin rânji.

SSllleeeooooorrrppp! În momentul în care Jar Jar își desfășură fulgerător limba, Qui-Gon întinse mâna cu o viteză uimitoare și i-o apucă între degete. Jar Jar bâigui.

— Nu mai face asta, spuse Qui-Gon hotărât.

— Mmm, mormăi Jar Jar, dând din cap nerăbdător.

Qui-Gon o eliberă și limba se retrase. Uimitor. Nimeni – niciun om în viață – nu putea avea astfel de reflexe. Ei bine, aproape nimeni.

— Eu... mă-ntrebam..., începu Anakin.

— Ce? întrebă Qui-Gon.
— Ei bine... Anakin inspiră adânc. Ești cavaler Jedi, nu-i așa?
— De ce crezi asta?
— Ți-am văzut sabia. Numai un Jedi are așa ceva.
Qui-Gon se lăsă pe spate și zâmbi nonșalant.
— Poate că am ucis un Jedi și i-am furat-o.
— Nu cred. Nimeni nu poate ucide un Jedi!
— Aș vrea eu să fie așa...
— Am visat că sunt Jedi. Mă întorsesem aici și eliberasem sclavii. Anakin îl privi pe Qui-Gon drept în ochi. Ai venit să ne eliberezi?
— Nu, răspunse Qui-Gon. Mă tem că nu.
— Eu cred că da. Altfel, ce-ai căuta aici?
Qui-Gon se gândi un timp. Ochii lui păreau să-l pătrundă pe Anakin, făcându-l să simtă cald și rece în același timp. În cele din urmă omul se aplecă înainte peste masă.
— Văd că nu te pot păcăli, Anakin, dar nu trebuie să spui nimănui despre noi. Ne îndreptăm spre Coruscant, capitala Republicii, pentru o misiune foarte importantă, al cărei secret trebuie păstrat.
— Coruscant? Numele era magic pentru Anakin – sediul Republicii Galactice, cea mai mare dintre planete. Uau! Cum ai ajuns aici, dincolo de periferie?
— Nava ne-a fost avariata, explică Padme, și am rămas naufragiați aici, până o reparăm.
— Vă pot ajuta! spuse Anakin nerăbdător. Pot repara orice!
— Te cred, îl asigură Qui-Gon, dar, mai întâi, după cum știi din vizita noastră la prăvălia lui Watto, trebuie să cumpărăm piesele necesare.
— Noisa ioc bani, adăugă Jar Jar cu tristețe.
— Negustorii trebuie să aibă o slăbiciune, interveni Padme.
Shmi aprobă din cap.
— Pariurile. În Mos Espa, totul se învârtă în jurul nenorocitelor astea de curse.
— Cursela... Qui-Gon se lăsă pe spate, gândindu-se. Lăcomia poate fi un aliat puternic, dacă este folosită cum se cuvine.
— Eu am construit un vehicul de curse! exclamă Anakin. Este cel mai iute construit vreodată. Poimâine e o cursă importantă, Boonta Eve. Mă poți înscrie, vehiculul este aproape terminat...
— Anakin, potolește-te, spuse mama lui. Watto nu te va lăsa să concurezi!
— Watto nu trebuie să știe că-i vehiculul meu! Anakin se uită rugător la Qui-Gon. Îi poți spune că-i al tău! Îl poți convinge să mă lase să pilotez pentru tine!
Fața lui Shmi se întunecă.
— Nu vreau să concurezi, Annie. E îngrozitor. Îmi vine să mor, ori de câte ori alerg pentru Watto.
— Dar îmi place, mamă. Iar ei au nevoie de mine. Cu banii premiului vom cumpăra piesele de care au nevoie.
— Noisa mare nevoie, spuse Jar Jar.
Qui-Gon vorbi în cele din urmă.
— Mama ta are dreptate. Cunoști vreun prieten al Republicii care ne-ar putea ajuta?
Shmi clătină din cap că nu.
Sunetul vântului, deși creștea în intensitate, părea acum îndepărtat și înăbușit.
— Trebuie să-i ajutăm, mamă, pledă Anakin. Mai ții minte ce spuneai? Că problema cea mai mare din Univers este că nu ne ajutăm unii pe alții?
— Anakin, nu, spuse mama lui, cu fața frământată.
— Sunt sigură că Qui-Gon nu vrea să-ți pună fiul în primejdie, o liniști Padme pe Shmi. Vom găsi altceva.

Lacrimile se adunară în ochii lui Shmi.

— Nu, Annie are dreptate. Nu există altă soluție. Nu mi-o plăcea mie, dar el vă poate ajuta. Vocea ei coborî aproape la o șoaptă. Poate că menirea lui a fost să vă ajute!

Lui Anakin îi căzu falca.

— Să înțeleg că ai spus “da”? A zis “da”!

Capitolul 6

Lui Watto nu îi plăcu ideea. Nu din cauza siguranței lui Anakin. Era o problemă de bani, ca întotdeauna. Când Qui-Gon și Padme intrară în magazin, Anakin și Watto strigau practic unul la celălalt. Watto zbură spre vizitatori.

— Băiatul zice că-l sponsorizezi pentru cursa de mâine, spuse el. Tu nu-ți poți permite să cumperi niște piese! Cum de-l poți înscrie în cursă? Cred că nu cu credite republicane!

— Cu nava mea, răspunse Qui-Gon. Ea va fi taxa de intrare.

Dintr-un buzunar, scoase un holoproiector în formă de disc și îl ridică în fața lui Watto. O imagine a Navei Regale apăru instantaneu, planând fantomatic peste disc. Watto o studie cu atenție, dând din cap.

— Nu-i rău. Nu-i rău deloc. Un Nubian...

— E-n stare perfectă, spuse Qui-Gon, mai puțin piesele de care am nevoie.

— Pe ce concurează puștiul? întrebă Watto. În ultima cursă mi-a făcut praf atașul. Este imposibil să fie reparat pentru Boonta.

Anakin înghiți din greu. Sperase că șeful său nu va menționa partea aceea.

— N-a fost vina mea. Sebulba m-a lovit cu gazele de propulsie. De fapt, am salvat atașul. Aproape...

— Chiar așa! spuse Watto râzând. Băiatul e priceput, fără îndoială! Totuși...

— Am câștigat un ataș la jocuri de noroc, spuse Qui-Gon. Cel mai rapid construit vreodată.

Watto scoase un râset brusc din burtă.

— Sper că n-ai omorât vreun cunoscut de-al meu! Deci, tu dai atașul și taxa de înscriere, iar eu băiatul. Câștigul îl împărțim pe jumătate, da?

— Jumătate? replică Qui-Gon. În cazul ăsta, achită tu taxa de înscriere. Dacă vom câștiga, tu păstrezi premiul, mai puțin costul pieselor mele. Dacă pierdem, ai nava mea.

Watto tăcu, gândindu-se. Inima lui Anakin bubuia. Watto era un parior – dar era și imprevizibil.

— Oricum ar fi, ieși în câștig, îl momi Qui-Gon.

— S-a făcut! spuse în cele din urmă Watto. Cu un zâmbet larg, se întoarse spre Anakin. Yo bana pee ho-tah, meendee ya!¹³

Acasă, Anakin începu imediat să lucreze la ataș, asistat de C-3PO și R2-D2. În timp ce ciocăneau, sudau și asamblau, cel mai bun prieten al lui Anakin, Kitster, apăru în curte. În spatele lui se aflau alți doi prieteni umani, Seek și Amee, și un Rodian cu piele verde, numit Wald. Kitster se aplecă pentru a-l inspecta pe R2-D2.

— Uau, un astromec adevărat! Cum de-a dat norocul peste tine?

— Și asta nu-i tot, răspunse Anakin nerăbdător. Măine concurez în cursa Boonta!

— Ce?! Cu asta? spuse Kitster, arătând disperat spre ataș.

— Ce glumeț ești, Annie! adăugă Wald.

— Lucrezi de ani de zile la ea, spuse Amee. N-o să meargă niciodată.

Seek se întoarse să plece.

— Haideți să ne jucăm cu mingea. Concurează, Annie, o să fii făcut praf!

Amee și Wald îl urmară, râzând. Anakin nu se supără. Le va arăta el...

Atașul era un model în stil vechi, cu un cockpit în formă de vârf de săgeată conectat prin cabluri lungi la două propulsoare. În zilele bune, acest tip era cel mai

¹³ Prietenul tău este un prost, cred!

flexibil și alunecos dintre toate. Având echipamentul modern pe care Anakin îl adunase, va fi din nou un concurent serios.

Când se-ntoarse la munca sa, îl observă pe Jar Jar pe lângă cuplajul energetic.

— Hei! Jar Jar! Nu te apropia de cuplaje!

Jar Jar ridică privirea cu o tresărire.

— Cine, eusa?

— Dacă raza îți nimerește mâna, o să fie amortită ore întregi.

Dzzzzt! Un fulger de electricitate ieși din placa energetică, lovindu-l pe Jar Jar în față.

— Vai! Morțită! Morțită! bombăni el, încercând să-și maseze gura pentru a-i reveni simțurile, în timp ce se îndepărta.

Kitster îl privi sceptic pe pilot.

— Nici nu știi dacă va funcționa, Annie.

— O să funcționeze, răspunse Anakin.

Anakin era vag conștient de vocea mormăită a lui Jar Jar. Dar ochii lui erau fixați spre intrarea în curte, unde Qui-Gon aducea un nouă bucată de echipament.

— Cred că e timpul să aflăm dacă va funcționa, spuse Qui-Gon. Folosește alimentatorul ăsta.

— Am înțeles, să trăiți!

Anakin aproape că se năpusti asupra bateriei, luând-o din mâinile lui Qui-Gon și sărind în ataș. În timp ce o insera în tabloul de bord și își punea centurile în scaunul pilotului, Kitster și Qui-Gon se dădură înapoi.

— Rreeuuuubbblllcchhheeebbboo!

La auzul țipătului frenetic al lui Jar Jar, Padme fugi în fața atașului. Ascuns vederii lui Anakin, Gunganul încerca să se libereze. Mâna i se blocase în motor.

După ce Padme îl eliberă, Anakin porni motoarele.

FFFFOOOOM! Atașul de curse urlă, prinzând viață.

Capitolul 7

— Stai cuminte, Annie. Lasă-mă să curăț tăietura.

Mai târziu în acea noapte, Qui-Gon aplica un fel de gel pe brațul lui Anakin, acolo unde se tăiase. Nu îl durea, într-adevăr, dar Qui-Gon insistase.

În timp ce Anakin se așeză nerăbdător, sprijinindu-se de peretele verandei, se uită în sus la cerul nopții. Acum, că furtuna se dusese, părea că poate vedea fiecare stea din galaxie.

— Ce multe sunt, medită el. Toate au planete?

— Majoritatea, răspunse Qui-Gon.

— A fost cineva pe toate?

Qui-Gon chicoti.

— Nu cred.

— Vreau să fiu primul care le vede pe toate – aau!

Își smuci brațul înapoi în timp ce Qui-Gon îi ștergea câteva picături de sânge.

— Gata, e ca nou.

— Annie! La culcare! strigă Shmi din interiorul casei.

Qui-Gon transferă o picătură din sângele lui Anakin pe un cip mic și scoase comunicatorul.

— Ce faci? întrebă Anakin.

— Îți controlez sângele, să nu te fi infectat, răspunse Qui-Gon.

Ciudat. Niciun comunicator pe care nu-l văzuse vreodată în magazin nu putea face ceva de genul acela.

— N-am mai văzut...

— Annieeee! Să nu mai spun încă o dată! strigă mama lui pe un ton de ultimatum.

— Du-te, spuse Qui-Gon. Măine te așteaptă o zi mare. Noapte bună.

Anakin își dădu ochii peste cap. Era într-adevăr o pacoste să fii atât de tânăr.

Se răsuci în pat, în timp ce un vis îi tot dădea târcoale. Totul era atât de real – războiul de pe o altă planetă, praful învăluind o armată de droizi, zgometul de tancuri și transportoare, zumzetul armelor laser. Și, în fruntea lor, o regină puternică. Nu, nu o regină...

Padme, ce faci? Cine sunt toți aceștia? Vei fi ucisă...

Ochii lui clipiră într-un dormitor luminat de răsăritul soriilor lui Tatooine – iar ea era acolo. Aplecându-se peste el, în camera lui, fără a comanda trupe, nefiind îmbrăcată ca o regină.

— Te-am visat, murmură Anakin. Conduceai o armată uriașă într-o bătălie.

— Sper că nu se va întâmpla așa – urăsc luptele, răspunse Padme, privindu-l curioasă. Mama ta spune să te trezești. În curând, trebuie să plecăm.

Anakin sări din pat. Era ziua cursei Boonta. Nu avea timp de dormit târziu.

Afară văzu ușa curții deschizându-se. Kitster călărea o eopie, robustă și cu botul lung și aducea alta de frâu în spatele lui. Anakin trebuia să prindă motoarele de animale înainte de micul dejun. Când ieși afară, îi spuse lui Padme:

— Nu va dura mult. Unde este Qui-Gon?

— A plecat cu Jar Jar la arenă. S-au dus să-l caute pe Watto.

Anakin fugi.

— Ridică-le, Kitster!

Când au intrat în hangar, Anakin tremura de entuziasm. Locul era plin de droizi și echipaje ale tuturor marilor piloți din Inelul Exterior. Piloții înșiși se ocupau de testarea echipamentelor. Gasgano, alunecosul Ratts Tyerell, botosul Teemto Pagalies și, desigur, Sebulba – erau principalii concurenți. Ceilalți, Boles Roor, Mars Guo, Maw-honic și restul, erau piloți secundari.

Anakin și Padme stăteau pe spatele unui eopii, Kitster și Shmi pe alta. În spatele lor, R2-D2 trăgea de ataș în timp ce C-3PO se balansa pe lângă el. Se îndreptară către un hangar gol, unde Watto și Qui-Gon păreau să fi fost într-o conversație profundă.

— Bonapa keesa pateeso, îi strigă Watto lui Anakin vesel pe când zburând, îndepărtându-se. O wanna meetee chobodd!¹⁴

— Ce a vrut să spună cu asta? întrebă Anakin.

— O să-ți spun mai târziu, zise Qui-Gon.

Ciudat. Anakin ar fi crezut că Jedii erau mai presus de astfel de activități. Dar nu poți ști niciodată. În timp ce îndruma piesele atașului la locul lor, R2-D2 comunica prin bipăituri și fluierături cu droidul de protocol.

— Oh, călătoria spațială sună destul de periculoasă, răspunse C-3PO. Pot să te asigur nu mă vor urca niciodată pe vreuna dintre acele nave spațiale îngrozitoare!

Kitster rânji.

— Ce beton este! Sunt sigur că de data asta vei reuși, Annie!

— Ce să reușească? întrebă Padme.

— Să termine cursa, evident! răspunse Kitster.

Padme se întoarse spre Anakin, arătând palidă.

— Nici măcar n-ai câștigat vreodată o cursă?

— Ei... nu chiar, spuse Anakin.

— Nici măcar nu ai terminat vreuna?

Anakin ridică din umeri.

— Dar Kitster are dreptate: de data asta voi reuși.

— Bineînțeles că vei reuși, spuse Qui-Gon.

Anakin avu suficient timp să verifice cablurile de legătură, să lubrificez motoarele, să testeze propulsoarele, înainte ca apelul de aliniere să se audă din difuzoare. Împreună cu echipa sa, își scoase încet atașul din hangar și îl conduse spre Marea Arenă Mos Espa. Anakin abia își putea ține picioarele pe pământ.

Când intrară, zgomotul mulțimii îi lovi ca o furtună de nisip. Faimosul crainic al arenei, un amfibian cu două capete pe nume Fode/Beed, incita mulțimea în două limbi – Bazică și Huttă.

— TOOGI! TOOGI! TOONG MEE CHA KULKAH DU BOONTA MAGI, TAH OOS AZALUS OOVAL POD-RACES.¹⁵

— ASTA ESTE ABSOLUT CORECT. ȘI AVEM UN MARE TURNEU AICI, DIN TOATE COLȚURILE TERITORIILOR INELULUI EXTERIOR. ÎI VĂD PE CONCURENȚI IEȘIND PE GRILĂ...

— POO TULA MOOSTA, WOE GRANEE CHAMPIO SEBULBA DU PIXELITO! SPASTYLEEYA BOOKIE OOKIE!¹⁶

— ȘI O INTRARE DE ULTIM MOMENT, ANAKIN SKYWALKER, UN BĂIEȚEL LOCAL.

— WAMPA PEEDUNKEE UNKO.¹⁷

— VĂD CĂ VIN STARTERII PE PISTĂ...

Mai mult noroc? Această victorie nu va avea nimic de-a face cu norocul, își jură

¹⁴ Mai bine l-ai opri pe prietenul tău să mai parieze, sau voi sfârși prin a-l câștiga și pe el!

¹⁵ Salutări! Avem o vreme perfectă astăzi pentru Boonta Eve, cea mai periculoasă dintre toate cursele.

¹⁶ Pe prima linie, avem campionul actual, Sebulba din Pixelito, de departe favorit astăzi.

¹⁷ Sper că de data asta va avea mai mult noroc.

Anakin. Va fi vorba de îndemânare și inteligență.

După ce s-au aliniat la linia de start, piloții ieșiră din atașe. Pe măsură ce se înclinau către Huttul Jabba aflat în loja principală, mulțimea se înveselea sălbatică.

Jabba era un tiran extraordinar, atât în ceea ce privește puterea, cât și dimensiunea. Deși Anakin nu recunoscuse acest lucru nimănui, Jabba îi amintea de o grămadă de grăsime de Bantha înfășurată în carcasa unui limax gigantic.

Gesticulând grandios, Jabba salută mulțimea și începu să anunțe concurenți:

— SEBULBA... TUTA PIXELITO!

Mulțimea mugii. O trupă cânta în fanfară în timp ce Sebulba făcea semn cu mâna către mulțime. Anakin se întoarse spre mama sa. Zâmbea, dar fața îi era tensionată. Înfricoșată. O îmbrățișă strâns. Nu avea de ce să-și facă griji.

— ANAKIN SKYWALKER, TUTA TATOOINE!

Anakin făcu semn cu mâna în timp ce mulțimea locală îl aclama bucuroasă. Jar Jar îl mângâie pe spate.

— Assta foarte periculoss, Annie. Dzeii fie blânzi, prieten.

— Toate speranțele noastre sunt în tine, spuse Padme, dându-i un sărut moale pe obraz.

— Nu vă voi dezamăgi, răspunse Anakin.

Sebulba veni lângă Anakin. Bărbia îi flutura în vânt, iar buzele lui uscate se ridicară hidos în ceea ce trebuia să fi fost un fel de rânjet.

— Bazda wahota, shag, mormăi el. Dobiella Nok. Yoka la Bantha poodoo.¹⁸

— Cha skrunnee da pat, sleemo¹⁹, răspuns Anakin.

Îl fixă pe Sebulba cu o privire aspră, care se mută doar când Qui-Gon veni să-l ajute pe Anakin să urce în cabină.

— KAA BAZZA KUNDEE HODRUDDA!²⁰ anunță în cele din urmă Jabba.

Anakin sări în scaun. Lumea din tribune bătea din picioare. Membrii echipelor strigau instrucțiuni urgente, de ultimă clipă, eopiile înspăimântate urlau și Kitster scăpă un hohot puternic de bucurie.

Qui-Gon trebui să ridice vocea peste zgomot.

— Nu uita, focalizează-te asupra clipei. Simte, nu gânde! Încrede-te în instinctele tale. Îi zâmbi lui Anakin încurajator. Forța fie cu tine, Annie!

Anakin își puse ochelarii. Lovi comutatorul de activare al cuplajului. Motoarele urlară în timp ce cuplajele de energie se întinseră între motoare și atașul din spate.

În toată arena, sunetul ambalării atașelor umplu aerul.

Deasupra pistei, de pe o punte metalică, o lumină mare strălucea în roșu. Starterii, care stătuseră sub punte, plecară acum. Din colțul ochiului, Anakin își văzu mama și pe noii săi prieteni ridicându-se pe o platformă de vizionare de la înălțime.

Trei ture. Trei ture lungi. Ar trebui să-și țină entuziasmul sub control, să păstreze suficientă energie pentru o lovitură finală decisivă.

— Porniți-vă motoarele! porunci Fode/Beed.

GRRRRRRROMMMMMMM!

Pe măsură ce motoarele principale se aprindeau cu un zgomot tunător, toate privirile se concentrară asupra lui Jabba. Urmând tradiția Huttă, el mușcă din capul unei creaturi asemănătoare unei broaște și scuipă în gongul ceremonial.

Capul sări. Gongul vui.

Lumina deveni verde.

Anakin blocă acceleratorul. Motorul țipă.

Și apoi muri.

¹⁸ De data asta nu vei mai scăpa, mizerie de sclav. Ești rahat de bantha.

¹⁹ Nu conta pe asta, față slinoasă.

²⁰ Să-nceapă cursa!

Capitolul 8

— MICUL SKYWALKER N-A PUTUT PORNI!

Gazele de eșapament ale atașelor plecate umplură plămânii lui Anakin tocmai când își vedea speranțele spulberate. Se gândi la cuvintele lui Qui-Gon: *Clipa. Focusează-te pe clipă. Începe-te în instinctele tale.* Setă instantaneu admisia de aer la maxim și deschise accelerația până la capăt.

VUUUM! Atașul decolă.

Ceilalți erau cu mult înaintea. Anakin știa că ajungerea lor din urmă va necesita o minune. Dar el credea în minuni. Se pot întâmpla multe în cele trei ture. Puse accelerația la maxim, săgetând pe deasupra deșertului. Nisipul ridicat în aer făcea gropi mici și șanțuri în parbriz, iar spatele împins în scaun, aplatiză perna.

În scurt timp, se apropie de concurenții din spate – Aldar Beedo... Dud Bolt... Ark Roose... Neva Kee... Depășirea lor nu însemna un mare triumf.

Mai repede. Chiar în fața lui se afla atașul verde al periculosului Gasgano. Anakin viră dreapta pentru a trece de el. Gasgano viră imediat chiar în fața lui. Stânga. Blocat din nou. Dreapta. Nu.

Coborârea de la canionul dunelor se apropia – o stâncă ascuțită care modifica subtil debitul curentului de aer. Anakin încetini ușor. În timp ce Gasgano zbură prin ea, atașul său coborî. Pentru o nanosecundă, oscilatorul giroscopic al lui Gasgano trebui să se reseteze. Anakin împinse acceleratorul. Cu explozie de foc de motor, trecu pe deasupra lui Gasgano, în aer liber.

Crac! Crrrac! Atașul lui Anakin se smuci. Foc de lunetist. Aruncă o privire în sus, de unde se auzea sunetul. Stăteau întinși pe o stâncă din deșert, cu măștile lor maronii și cu tunicile camuflând totul, cu excepția țevelor de pușcă care sclipeau în soarele dimineții. Bandiți Tusken. Oamenii Nisipurilor. Nativii de pe Tatooine, hotărâți să perturbe cursa. Întoarse spre stânga, în afara razei de foc.

Ceilalți erau deja vizibili, o grămadă de vehicule, toate pendulând pentru o poziție bună la sfârșitul primului tur. Anakin strânse din dinți. Indicatoarele motorului său erau acum toate maximizate. Îi ajunse pe ceilalți exact când se aruncau peste o trambulină de nisip – doar pentru a fi întâmpinați de două aflorimente masive de stâncă. Anakin se ridică cu grijă pentru a evita obstacolele. La fel făcură și ceilalți.

Acum zburau peste marea deschisă a dunelor. O epavă trecu pe sub el – atașul lui Maw-honic, la poalele Mushroom Mesa. Apoi atașul lui Ratts Tyerell se prăbuși în Peșterile Laguna. Două de care scăpase.

Anakin se strădui să iasă din haită, dar era prea aglomerat. Orice mutare bruscă ar fi fost o prostie. Intrară împreună în curba finală. Arena părea să se ridice din nisipuri. În timp ce treceau rapid, vuietul bucuriei mulțimii aprinse spiritul lui Anakin. Îi zări în fugă pe Padme, pe mama lui și pe Qui-Gon – aclamând ca nebunii.

În timp ce intrau în cea de-a doua tură, Anakin ajunse mai în față în grup. Acum îl putea vedea pe Sebulba. Se lupta pentru primul loc cu alți trei piloți. Se încetineau reciproc. Anakin se apropie repede. Pentru moment, Mars Guo și Sebulba erau unul lângă altul în față.

Anakin își pregăti mișcarea pentru a trece pe lângă Mars. Sebulba, aruncându-i o privire, rupse un ornament de metal de pe ataș și îl aruncă în motorul lui Mars.

SCREEEEEEEE...

Mars se îndreptă spre Anakin.

Capitolul 9

Anakin se învârti brusc. Mars o luă în jos și se prăbuși într-un nor de nisip. În timp ce treceau din nou pe lângă tribune, Anakin se apropie de Sebulba. Urletul mulțimii fu percutant și scurt, ca lătratul unui dewback.

Ultima tură.

Anakin încercă să treacă înainte. Sebulba juca corect atunci când era lângă tribune – dar odată ce acestea dispăreau din vedere, totul era posibil pentru el. Dugul stabilea ritmul. Deodată izbucni o flacără din tribordul lui Sebulba. Anakin o văzu lingându-i partea laterală a motorului. Aruncă comenzile spre stânga.

Atașul se înclină. Se afla la marginea lățimii permise a circuitului, așa-numita rampă de serviciu – pe cale să se prăbușească. Cu o accelerare controlată, Anakin se lansă – ridicându-se mult, pentru a reveni apoi pe circuit – și înaintea lui Sebulba.

Deșertul se întindea în fața lui, larg și gol. Trase de accelerație, dar era deja la maxim. Nicio turbină nu putea rezista la un asemenea efort susținut.

Zbang. Atașul sări. Anakin se uită în oglinda retrovizoare și îl văzu pe Sebulba în urma lui, încercând să-l scoată de pe circuit. Zbang. Manometrul motorului lui Anakin începu să clipească. Una dintre rezistențe dispăruse. Trecu pe modul auxiliar – ceea ce a însemnat o pierdere momentană de putere. Sebulba trecu instantaneu în frunte. Anakin făcu mișcări rapide pentru a trece de el, dar Dugul le blocă pe toate. În cele din urmă, cu o abilă mișcare falsă spre interior, Anakin avansă pe exterior. De data asta Sebulba nu fu suficient de rapid pentru a-l bloca. Acum erau motor lângă motor. Anakin trecu încet înainte.

Sebulba trase spre dreapta. Zbang...

Atașul lui Anakin se zgudui. Zbang...

Sebulba se lovea acum de el, de fiecare tot mai tare. Anakin se strădui să țină cursul. Zbang... Zbang...

CLIC!

Brusc, loviturile se opriră. Brațele de direcție ale celor două atașe se blocau împreună. Arena era în fața lor, tocmai apărând la linia orizontului.

Sebulba rânji. Dacă rămâneau așa, era sigur la egalitate. Acesta era cel mai rău lucru pe care îl putea face Sebulba. Mai rău decât să-l scoată pe Anakin de pe circuit. Era alegerea unui laș.

Dacă Sebulba dorea să câștige cursa, va trebui să o merite.

Anakin trase spre dreapta, încercând să se desprindă. Tijele se îndoiră, strângându-se una în alta. Anakin trase din nou spre dreapta, mai dur.

Crrrranc. Cele două atașuri se îndepărtară unul de celălalt. Brațul de direcție al lui Anakin atârna, făcut bucăți. El țipă. Deșertul și cerul erau o ceață care se rotea în jurul lui. Atașul era incontolabil, zburând înainte orbește.

Din recul, Sebulba se arcui în sus și o luă spre o ridicătură. Îndreptă repede cockpitul. Cu toate astea, motorul stânga nu fu la fel de norocos.

Se zdrobi de stâncă, ricoșând înapoi pentru a lovi motorul din dreapta. Cu un bubuit care răsună în toată câmpia, ambele turbine explodară în flăcări. Atașul lui Sebulba avansă din propriul impuls, ajungând să se oprească chiar în afara arenei. Apoi avu loc o a doua explozie. Mai moale la început, dar apoi tot mai tare cu fiecare nanosecundă. O explozie de voci și urale și bipuri și fluieri și instrumente muzicale.

— SKYWALKERRRRR! strigă vocea extatică a lui Fode/Beed.

Anakin intră în arenă. Singur.

Câștigătorul.

Capitolul 10

— Ai reușit! Ai reușit! Ai reușit!

Strigătele lui Kitster acoperiră toate celelalte sunete. Dar lui Anakin nu-i păsa. Deloc. Se simți ridicat în aer. Văzu o mare de fețe – bronzate, maro, albastre, verzi, pestrițe, netede – creaturi din tot Inelul Exterior, zâmbind cu admirație și recunoaștere. Acum îl cunoșteau. Știa cine era. De acum înainte, nu va mai fi *sclavul* Anakin, *băiețelul* Anakin.

Va fi Anakin Skywalker, cel mai tânăr învingător în Cursa Clasică Boonta Eve.

În timp ce se învârtea pe o mare de umeri, Anakin văzu o față mândră plutind deasupra celorlalte – cea a lui Watto. Toydarianul era nas cu nas Qui-Gon, strigând.

— Tu! se auzi vocea lui Watto. M-ai tras pe sfoară! Știai că băiatul o să câștige! Habar n-am cum, dar știai! Am pierdut totul!

Qui-Gon zâmbi calm.

— Prietene, atunci când joci, mai și pierzi. Adu imediat piesele în hangarul principal...

Anakin nu mai putu auzi comentariile lor. Dar acum văzu înțelepciunea din acțiunile lui Qui-Gon. Jediul nu era un jucător, la urma urmei. El nu făcuse decât să se folosească de slăbiciunea lui Watto împotriva lui, pentru a obține generatorul de hiperpropulsie T-14 pe care Watto voise să i-l vândă.

După interviurile de presă, felicitările și scurta holoprezentare cu Jabba însuși, Anakin se putu bucura de victoria sa cu cei la care ținea. Hangarul începea în cele din urmă să se degajeze. Mai întâi Jar Jar îi dădu o îmbrățișare mare, strâmbă. Apoi Padme. În cele din urmă, mama lui. Una lungă.

— Ei... gata cu astea, murmură în cele din urmă Anakin.

— Este minunat ce ai reușit aici, Annie, spuse mama lui. Îți dai seama? Ai adus speranță celor care nu mai aveau niciuna. Sunt foarte mândră de tine.

— Îți datorăm totul, adăugă Padme.

Anakin zâmbi.

— Faptul că mă simt așa bine merită orice efort.

— Padme, Jar Jar! strigă Qui-Gon de la ușa hangarului. Trebuie să ducem piesele la navă.

Eopiile au fost înhămate la containerele rulante pline de echipamente. Qui-Gon încălecă pe una dintre ele și o ajută pe Padme să urce în spatele lui. Era greu pentru Anakin să-și ia rămas bun de la Padme, dar știa că trebuia să o facă.

După mai multe încercări, Jar Jar reuși să urce pe cealaltă eopie.

— Până după-amiază mă întorc cu eopiile! strigă Qui-Gon peste umăr.

Shmi și Anakin făcură semn cu mâna în timp ce ceilalți porneau. Când Qui-Gon se întoarse acasă la familia Skywalker, scoase ceva din ponchoul lui și i-l întinse. Wupiupi. Un pumn întreg. Mai mult decât văzuse Anakin în viața sa.

— Astea sunt ale tale, spuse Qui-Gon. Am vândut atașul.

— Daaa!

Anakin luă banii și alergă la Shmi.

— Mamă, mamă! Qui-Gon a vândut atașul! Uite câți bani avem!

În timp ce băiatul îi întindea creditele, Shmi icni.

— Vai de mine! Asta e minunat.

— Și, spuse Qui-Gon, intrând în cameră, Anakin a fost eliberat.

Anakin se întoarse pentru a-l privi.

— Poftim?

Qui-Gon dădu din cap.

— Nu mai ești sclav.

Anakin sări în sus de bucurie.

— Ai auzit, mamă?

— Să zicem doar că Watto a primit o lecție despre pariuri, răspunse Qui-Gon.

Shmi se uită la fiul ei.

— Acum îți vei putea îndeplini visele, Annie. Ești liber! Se întoarse către Qui-Gon. Îl iei cu tine? Va deveni un Jedi?

— Întâlnirea noastră n-a fost întâmplătoare, răspunse Qui-Gon. Nimic nu-i întâmplător. Ești puternic cu Forța, Annie, dar s-ar putea să nu fii acceptat de Consiliu.

— Un Jedi! Anakin abia putu rosti cuvintele. Vrei să spui că voi merge cu tine în nava ta și toate celelalte?

Qui-Gon îngenunche pentru a-l privi în față.

— Anakin, nu-i ușor să devii Jedi. Va fi o strădanie permanentă. Și chiar dacă reușești, va fi o viață grea.

— Dar asta vreau să fac. Asta mi-am dorit mereu! Asta am visat mereu! Pot să mă duc, mamă?

Shmi doar îl privi în tăcere, cu chipul de un calm forțat, dar amărât.

— Calea asta ți s-a deschis ție, Annie, zise ea. Alegerea trebuie să fie doar a ta.

Anakin inspiră adânc. Nu voia să-și înfurie sau să-și îngrijoreze mama. Viața de Jedi era periculoasă. Dar, totuși, la fel era și la cursele de atașe.

— Vreau să plec, spuse Anakin încet.

— Atunci strânge-ți lucrurile, zise Qui-Gon. Nu avem mult timp la dispoziție.

— URAAA!

Anakin fugi la mama sa. Îi dădu o îmbrățișare lungă și se îndreptă spre camera sa. *Mama*. Se opri scurt. Fusese atât de entuziasmat, încât uitase să întrebe despre ea.

— Dar mama? spuse el. Și ea este liberă? Vii și tu, mamă, nu-i așa?

— Am încercat s-o eliberez și pe ea, Annie, spuse Qui-Gon cu blândețe, dar Watto n-a vrut.

— Nici banii obținuți din...

— Nu sunt de ajuns.

Anakin clipi. Nu. Nu putea fi așa. Anakin știuse că totul era prea bun pentru a fi adevărat. Cum putea să plece fără persoana care însemna totul pentru el? Cum ar fi supraviețuit ea? Cum va supraviețui el? Shmi și Qui-Gon schimbă o privire. Și din acea privire, Anakin își dădu seama că ea se gândise la asta mult timp. La fel și Qui-Gon.

— Annie, locul meu e aici, spuse Shmi, așezându-se lângă el. Viitorul meu este aici. Pentru tine, e timpul să pleci... să te desparți de mine. Nu te pot însoți.

— Atunci vreau să rămân cu tine! răspunse Anakin. Nu vreau ca lucrurile să se schimbe.

— Annie, nu poți opri schimbarea, tot așa cum nu poți opri sorii să apună. Ascultă-ți inima, Annie! Știi ce este bine.

Capul lui Anakin se lăsă în jos. Gândurile din interiorul lui se învârtteau, făcându-l să amețească mai mult decât orice cursă. Era o alegere imposibilă. Libertate acasă sau să servească Republica Galactică. Viața alături de singura persoană care l-a iubit sau viața periculoasă a unui războinic singuratic.

Fiu al unei slave de pe Tatooine.

Cavaler Jedi.

Exista o singură alegere. Când Anakin își ridică privirea, trebui să clipească pentru a îndepărta lacrimile.

— Îmi vei lipsi tare mult, mamă...

Capitolul 11

Era ciudat să-ți iei rămas-bun de la C-3PO. Dar să-l vadă pe Kitster în fața ușii lui era și mai rău.

— Trebuie să pleci, Annie? Chiar trebuie? Nu poți rămâne? Annie, ești un erou! spuse Kitster.

Anakin scoase niște wupiupi din buzunar și i le întinse prietenului său. Kitster avea acum mai multă nevoie de ele decât el.

— Eu... trebuie să plec.

— Mulțam pentru toate, Annie, spuse Kitster. Ești cel mai bun prieten al meu.

— N-o să uit asta, promise Anakin.

Qui-Gon mergea deja pe stradă. Anakin se retrase și porni după el. Acum nu se mai putea întoarce. Trebuia să privească înainte. Trebuia să ignore durerea care se aduna în el. Pașii Maestrului Jedi erau uriași. Îi va fi greu să țină pasul cu el, dar asta era viața lui Anakin acum. O viață de curaj. Provocare. Pericol. Singurătate.

Anakin se întoarse, pentru ultima oară.

Picioarele lui nu se mai mișcă. Și fugi înapoi.

Pe cine păcălea? Asta era viața lui. Mama lui. Prietenii lui.

— Nu pot s-o fac, mamă, strigă el, agățându-se de tunica caldă a mamei sale. Nu pot!

Shmi îl privi cu o expresie plină de emoții – tristețe, iertare, bucurie și mândrie – care păreau să treacă pe fața ei ca dansul unei flacări.

— Annie, îți aduci aminte când te-ai suit pe duna de nisip, ca să alungi banthele, pentru a nu fi împușcate? Aveai numai cinci ani. Mai ții minte că te-ai prăbușit de câteva ori în nisip, epuizat, crezând că nu ești în stare, că-i prea greu?

Anakin aprobă din cap.

— Acum este unul dintre momentele acelea când trebuie să faci un lucru de care nu te crezi în stare. Eu știu însă cât de puternic ești, Annie. Știu că-l poți face.

— O să te mai văd vreodată?

— Ce îți spune inima?

Anakin ascultă, dar tot ce auzea era zgomot și confuzie.

— Nu știu... Da, cred că da.

Shmi zâmbi.

— Atunci așa se va întâmpla, Annie.

— Voi deveni un Jedi și mă voi întoarce să te eliberez, mamă. Îți promit!

— Indiferent unde vei fi, iubirea mea te va însoți. Acum, fii curajos și nu privi înapoi.

Anakin se întoarse. Începu să meargă.

Și nu se mai uită în urmă.

Capitolul 12

— Un droid spion, spuse Qui-Gon, inspectând bucățile de metal aprins de pe pământul din fața lor.

Droidul plutise lângă ei pe când părăseau periferia lui Mos Espa. Anakin nu îl văzuse, dar Qui-Gon da – și nu pierduse deloc timp, tăindu-l în bucăți.

— Extrem de neobișnuit, continuă Qui-Gon. Nu seamănă cu niciunul pe care l-am văzut până acum. Să mergem, Annie!

Începu să alerge. Anakin îl urmă în deșert. Jediul făcea pași lungi și Anakin era hotărât să țină pasul cu el, dar în căldură și praf asta era imposibil.

— Maestre Qui-Gon, așteaptă! strigă el.

Qui-Gon se întoarse, apoi se opri scurt. Ochii lui erau la orizont, unde un petec de praf undulat venea repede spre ei.

— Jos, Anakin!

Anakin căzu la pământ. Pe deasupra capului său trecu un speeder cu repulsor, aproape atingându-i părul.

Un fulger de lumină tăie prin aer spre Qui-Gon. Sabia de lumină a lui Qui-Gon păru să se materializeze în mâinile lui. Cu reflexe mai rapide decât văzuse vreodată Anakin, blocă atacul. O siluetă întunecată sări de pe motocicletă, roba sa neagră fâlfâind la spate. Fața îi era tatuată cu roșu și negru și avea o sabie de lumină enormă, cu lamă dublă. Îl lovi pe Qui-Gon cu o înverșunare ucigașă.

— Annie, fugi de aici! Du-te la navă! strigă Qui-Gon. Spune-le să decoleze! Du-te, du-te!

Anakin alergă spre navă. Alergă pe rampă și intră înăuntru. Padme era acolo, lucrând cu căpitanul navei.

— Qui-Gon e-n pericol! strigă Anakin. A spus să decolăm! Imediat!

— Nu văd nimic, spuse căpitanul.

Anakin arătă spre norul îndepărtat de praf.

— Acolo! Decolează și du-ne acolo! Imediat! Zboară cât mai jos!

Pilotul sări pe scaunul său. Padme îl trase pe Anakin înăuntru și nava decolă cu rampa încă deschisă. Anakin se ținu strâns. Jar Jar era la bord și R2-D2 – împreună cu încă cineva, un bărbat mai tânăr. În timp ce zburau spre luptă, Qui-Gon sări pe rampă. Când ajunse înăuntru, rampa se închise și nava țâșni. Qui-Gon era acoperit de nisip și respira din greu.

— Ești teafăr? întrebă Anakin.

— Așa cred, spuse Qui-Gon. A fost o surpriză pe care n-o voi uita prea curând.

— Ce creatură a fost aia? întrebă tânărul.

— Nu sunt sigur, răspunse Qui-Gon. Indiferent cine sau ce era, a fost instruit în artele Jedi. Bănuiesc că se afla pe urmele Reginei.

— Crezi că ne va urmări? întrebă Anakin.

Qui-Gon dădu din cap.

— Când vom ajunge în hiperspațiu, vom fi în siguranță. Sunt însă convins că ne cunoaște destinația. Dacă ne-a găsit o dată, ne poate găsi din nou.

— Și noi ce vom face?

Întrebarea lui Anakin rămase în aer. Tânărul îi aruncă o privire amuzată, surprinsă.

— Noi vom avea răbdare. Qui-Gon făcu semn către celălalt bărbat. Anakin Skywalker, fă cunoștință cu Obi-Wan Kenobi.

Anakin rânji.

— Îmi face plăcere. Și tu ești Jedi, nu-i așa?
Obi-Wan se uită fix la el, apoi îi aruncă lui Qui-Gon o privire sceptică.
Acești Jedi erau atât de serioși.
Nava începu să accelereze rapid. Toată lumea se întoarse spre pilot.
— Să sperăm că hiperpropulsia funcționează, spuse Qui-Gon cu un oftat, și că Watto nu va râde la urmă.

SFÂRȘIT

UNIVERSUL STAR WARS

ANEXE

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor în hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SIȚH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pibegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavalerii Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Președinte al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Președinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de ființe pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului senatorial și socotea că odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăștiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei

aveau puține arme și desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Șeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare și armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i și Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși;
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre”*

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

